

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 339

гр. Варна, 27.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно частно гражданско дело № 20233100500142 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 248, ал. 3 ГПК.

Образувано е по частна въззивна жалба с вх. № 72942 от 25.10.2022 г., депозирана от А. И. И., чрез адв. Т. П. против определение № 11341 от 14.10.2022 г., постановено по гр. д. № 17339/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е допълнено определение № 8324 от 1.08.2022 ., постановено по делото, в частта за разноските, като жалбоподателката е осъдена да заплати на С. Й. А. съдебно-деловодни разноски в размер на 300 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на определението. Сочи, че видно от петитума на иска не се претендира притежаването на по-голяма квота от ½ ид. ч. от процесния апартамент, откъдето намира, че не е налице отхвърляне на исковата претенция. Счита, че доколкото е посочила в исковата молба, че придобиването на права е по силата на наследяване, то не се касаело за иск предявен за прогласяване на нищожността на целия договор. Твърди, че разноски не са претендирани от насрещната страна, не е представен списък по чл. 80 ГПК, както и доказателства за направата им. Сочи, че съдът не се е произнесъл по присъждането на съдебно-деловодни разноски по отхвърления насрещен иск с правно основание чл. 59 ЗЗД. Моли за отмяна на определението, както и постановяване, разноските да бъдат определени с крайния акт.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от страна на С.

Й. А., чрез надлежно упълномощения й процесуален представител - адв. М. Ц.. В същия се излагат доводи за неоснователността на частната жалба. Сочи, че предметът на спора е очертан от исковата молба, както и от уточненията към нея, откъдето излага доводи, че се касае за иск за прогласяване за нищожност на целия договор. Твърди, че определението за прекратяване на производството по иска по чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за частта над 1/2 ид. ч. от процесния недвижим имот не е било обжалвано. Познавайки се на практика на касационната инстанция, сочи, че разноските са дължими ако са сторени преди прекратяване на делото. Излага аргументи, че не са наведени оплаквания от страна на А. И. спрямо изготвения доклад от страна на първоинстанционния съд. Оспорва доводите за липсата на представени доказателства за направата на разноските. За неотнормено намира оплакването за присъждане на разноси съразмерно с отхвърлената част на иска по чл. 59 ЗЗД, доколкото към настоящия момент не е налице произнасяне по същество по този иск. Моли за потвърждаване на определението. Претендира разноси.

Частната жалба е депозирана в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Производството по гр. д. № 17339/2021 г. по описа на Районен съд – Варна е образувано по обективно, евентуално съединени искове от А. И. И., срещу С. Й. А., с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. трето ЗЗД, а в евентуалност иск по реда на чл. 26, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 30 ЗН.

В исковата молба се излагат доводи, че ищцата е наследник на И.А.И. починал на 6.07.2015 г., както и че по право на заместване се явява наследник на неговата майка В.П.П., починала на 24.06.2021 г. Сочи, че по силата на договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт № 14, том I, рег. № 498, дело 14/2017 г. на нотариус Борис Василев, баба й В.П. е прехвърлила на ответницата С. Й. А. апартамент № 83, с идентификатор ***** намира се в гр. Варна, ***** с площ 42,40 кв. м. В петитума на исковата молба се съдържа искане за прогласяване нищожността на горепосочения договор на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето ЗЗД, евентуално на основание чл. 26, ал. 2, предл. пето ЗЗД, вр. с чл. 30, ал. 1 ЗН, като прикриващ договор за дарение, както и за възстановяване на запазената й част от наследството на В.П.П..

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор на исковата молба с вх. № 259 от 13.04.2022 г. от страна на С. Й. А., чрез адв. Ц.. Със същия са заявени и насрещни искове по чл. 55 ЗЗД, евентуално по чл. 59 ЗЗД. С доклада по делото, от страна на съда не е бил приет за съвместно разглеждане предявеният в условията на евентуалност насрещен иск по чл. 59

33Д.

С определение № 8324 от 1.08.2022 г., постановено по гр. д. № 17339/2021 г. по описа на Районен съд – Варна е прекратено производството по делото, по предявения иск по реда на чл. 26, ал. 1, предл. трето 33Д, в частта, касаеща прогласяване на нищожност на сключения договор за покупко-продажба, обективизиран в нотариален акт № 14, том I, рег. № 498, дело 14/14.02.2017 г. на нотариус Борис Василев, за апартамент № 83, с идентификатор ***** находящ се в *****, с площ от 42,40 кв. м., по отношение на $\frac{1}{2}$ ид. ч. от имота, поради липса на правен интерес. Определението в прекратителната част не е било обжалвано, поради което същото е влязло в сила.

С депозирана молба от 25.08.2022 г. от страна на С. Й. А. е поискано допълване на горепосоченото определение, в частта за разносните чрез присъждането на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК съобразно прекратителната част. Към молбата е приложен договор за правна защита и съдействие от 18.03.2022 г., с уговорен размер на адвокатското възнаграждение от 1200 лева, с изрично отбелязване за заплащането му в брой, както и списък по чл. 80 ГПК.

С обжалваното определение е допълнено предходно постановеното определение от 1.08.2022 г. в частта за разносните, като в полза на С. Й. А. съобразно прекратителната част са присъдени съдебно-деловодни разноски в размер на 300 лева, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК.

По същество:

Съгласно разпоредбата на чл. 81 ГПК във всеки акт, с който приключва делото съдът се произнася по искането за разноски. Ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото, включително и при частично такова, по аргумент от чл. 78, ал. 4 ГПК. Същата е приложима при прекратяване на делото поради оттегляне, отказ от иска или при констатирана недопустимост на същия във връзка със служебните правомощия на съда.

В разглеждания случай, видно от формулирания петитум в исковата молба и уточненията към нея, съдът е бил сезиран с главен иск за прогласяване нищожността на договора за покупко-продажба поради накърняването на добрите нрави. В първоинстанционното производство са наведени доводи за наследяване. Постановеното прекратително определение до размера на $\frac{1}{2}$ ид. ч. от имота, поради липсата на интерес не е било обжалвано от страна на ищцата, като доводите за сезиране на съда единствено по повод на притежавана от нея наследствена квота, не следва да бъдат съобразявани в настоящото производство.

Настоящият съдебен състав, намира, че не е постановено прекратяване по иска за прогласяване на нищожността на договора за покупко-продажба поради накърняването на добрите нрави в неговата цялост. Затова и следва да се приеме, че преценката за съответния обем от притежаваните права в

наследствената маса, не рефлектира върху процесуалните действия, които следва да бъдат извършвани по повод доказателствената тежест на ищеца, респ. по повод на произнасянето по същество от страна на съда по въпроса е ли налице недействителност на договора на соченото основание. Ето защо, следва да се приеме, че наред с постановеното частично прекратяване на производството до размера на 1/2 ид. ч. от недвижимия имот, в останалата част същото продължава да е висящо. Разпоредбата на чл. 78, ал. 4 ГПК следва да бъде тълкувана във връзка с тази на чл. 81 ГПК /в този смисъл Определение № 60197 от 5.07.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1728/2020 г., IV г. о., ГК/. Затова и следва да се приеме, че едва при произнасяне с акта по същество по иска, съдът следва да разпреди и съдебно-деловодните разноси, в това число и за адвокатското възнаграждение по този иск, като съобрази крайния постановен резултат по същество на спора.

С оглед на гореизложеното, съдебно-деловодни разноси за първоинстанционното производство по иска по чл. 26, ал. 1, предл. трето ГПК съобразно прекратената част по отношение на 1/2 ид. ч. от недвижимия имот, предмет на договора за покупко-продажба, следва да бъдат определени с крайния съдебен акт по делото, при произнасянето по същество на исквете. Затова и обжалваното определение, постановено към настоящия момент се явява неправилно и като такова следва да бъде отменено.

По отношение на исканите в производството разноси за въззивната инстанция, съдът намира следното:

Съобразно изхода от спора принципно разноси биха били дължими в полза на жалбоподателката. Разноси са претендирани единствено от С. Й. А.. Жалбоподателката не претендира заплащането им, но и предвид характера на производството, разноси не следва да се присъждат по частната жалба, доколкото производството по чл. 248 ГПК не е самостоятелно производство и не следва да се допуска кумулиране на нови задължения за разноси в процеса относно разноските /в този смисъл - Определение № 60189 от 28.06.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2779/2020 г., IV г. о., ГК, Определение № 60295 от 17.11.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2625/2021 г., IV г. о., ГК, Определение № 60379 от 22.12.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1495/2021 г., III г. о., ГК и други/. С оглед на горното, разноси за настоящото производство не следва да бъдат присъждани в полза на страните.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 11341 от 14.10.2022 г., постановено по гр. д. № 17339/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, като вместо него постановява:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 58306 от 25.08.2022 г., депозирана от С. Й. А., ЕГН: ***** за допълване на Определение № 8324 от 1.08.2022 г., постановено по гр. д. № 17339/2021 г. по описа на Районен съд - Варна, в частта за разноските.

Не присъжда съдебно-деловодни разноски за настоящото производство.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС в едноседмичен срок от съобщаването му, при наличие на предпоставките на чл. 280, ал. 1, респ. ал. 2 ГПК, на основание чл. 274, ал. 3, т. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____